

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

KA NEKAJ VEČ KOT
2c NA DAN DOBIVATE
"GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvzemli sobot.
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242

Recreated as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 44. — Štev. 44.

NEW YORK, TUESDAY, MARCH 4, 1941—T OREK, 4. MARCA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

RIBBENTROP NA BRDU

SESTANEK S KNEZOM PAVLOM JE VELIKEGA POMENA ZA BODOČI STALEŽ JUGOSLAVIJE. — NEMČIJA IŠČE LAŽJO POT ZA PRODIRANJE PROTI GRKOM

Kraljevi namestnik knez Pavle je v nedeljo ponoči z vlakom odpotoval iz Beograda v Slovenijo, kjer ga bo, kot pravi tozadevno nemško poročilo, obiskal nemški vnanji minister Joachim von Ribbentrop in morebiti še kak drug visok nacijski voditelj. Poročilo ne omenja kraja sestanka, temveč ga samo omenja kot "knezov privatni dvorec", kar bo najbrže grad Brdo pri Kamniku.

Pred svojim odhodom knez Pavle ni imel nikakega razgovora z nemškim poslanikom Viktorjem von Heerenom, kakor je bilo poročano, kajti poslanik je prenočil v Zagrebu ter se je proti jutru odpeljal v Slovenijo.

O čem bosta knez Pavle in von Ribbentrop razpravljala, seveda ni nikomur znano, temveč se splošno domneva, da bodo poglaviti predmet njunega razgovora vprašanja, o katerih sta 13. februarja razpravljala jugoslovanski ministri predsednik Bogdan Cvetković in vnanji minister dr. Aleksander Cincar-Marković s Hitlerjem in von Ribbentropom v Berghofu pri Berchtesgadenu.

Poznavalci položaja pravijo, da Hitler od kneza Pavla ne bo zahteval, da Jugoslavija pristopi k državam osiše in tuji vojaški opazovalci pravijo, da je to za Nemčijo poststranskega pomena in da je mnogo bolj važno, da bi Jugoslavija dovolila prehod nemškim armadam skozi svojo zemljo. Vojaški krogi pravijo, da je Metaxasova utrjena črta ob Strumi, na bolgarski meji tako močna, da se je hočeje Nemci izogniti, zato pa je potrebno, da jim Jugoslavija dovoli, da smejo njihove armade korakati po dolini Morave in Vardarja proti Solunu.

Nemške čete v južni Bolgarski

Nemške čete so že zasedle mesta Petrič, Nikopol in ne-

kaj drugih krajev v južni Bolgarski, od koder mora priti napad na Grško. Toda vojaški opazovalci pravijo, da je na tem kraju močno utrjeni Rutel prelaz, za katerega so se v zadnji svetovni vojni bili Angličani dve leti, predno so zavzeli nekaj važnih postojank.

V razgovoru v Berghofu 14. februarja je Hitler od jugoslovanskih ministrov zahteval, da ostane Jugoslavija nevtralna in njena armada mirna, kadar bi nemška armada zasedla Bolgarsko. Nemške armade prihajajo sedaj na Bolgarsko, toda jugoslovanska armada se ne gane.

Nemška infanterija je dospela v Sofijo, toda le v malem številu, vsled česar se domneva, da se glavna armada pomika okoli Sofije proti grški meji, da ni v prestolici pokazana nemška vojaška sila.

Kot trdijo nemški krogi in kar je zatrdil tudi bolgarski ministrijski predsednik Filov, si Nemčija ne misli osvojiti Bolgarske, temveč jo samo začasno potrebuje za prehod svojih armad.

Nemci gostje na Bolgarskem

Nek zastopnik nemškega vnanjega urada v Berlinu je rekel, da so nemški vojaki prišli na Bolgarsko kot gostje dežele. Rekel je, da se vkrakajo nemški armadi na Bolgarsko ne more primerjati s položajem na Danskem, kajti Bolgarska, ker je podpisala pogodbo z osiščem, je zaveznica. Vsled tega, — je dodal uradni vnanjega urada, — more angleški poslanik mirno in nemoteno ostati v Sofiji, ako mu ne preda, da bi skozi okno poslanstva gledal nemške vojake.

Rusija je dala Bolgarski ukor

Sovjetska Rusija je obvestila Bolgarsko, da je nemško zasedanje Bolgarske "raztegnilo vojno" na Balkanu in da vsled tega Rusija ne bo podpirala nove bolgarske politike, ki je naklonjena osišču.

To obvestilo je izročil bolgarskemu poslaniku v Moskvi Ivanu Sramenovu sovjetski vnanji podkomisar Andrej J. Višinski. Sovjetska vlada zelo obsoja Bolgarsko, ker je dovolila Nemčiji, da jo zasede njena armada in da je v veliki zmoti, kakor tudi druge balkanske države, ako mislijo, da bodo s tem, da pristopijo v zvezo z državami osiše, obvarovane strahot vojne.

Turčija bo najbrže šla v vojno

Poluradno je bilo v Ankari naznanjeno, da je bila dva tedna stara prijateljska pogodba med Turčijo in Bolgarsko razveljavljena in da se bo Turčija postavila na stran Anglije, ako bo nemška armada napadla Grško ali Turčijo.

Turčija je zavzela stališče, da je sklenila nenapadno pogodbo z Bolgarsko, ko je bila še neodvisna država, sedaj pa je provinca Nemčije.

Turčija je zaprla Dardanele, ter je dovolila samo angleškim bojnim ladjam pluti skozi morsko ožino. Turčija bo Angliji tudi dovolila izkrenati svoje armade na turški zemlji, ako bi nemška armada vdarila na Grško.

Na meji proti Bolgarski in

Delavski pregled

KNUDSENOV NAČRT ZA ODVRNITEV ŠTRAJKOV

Ravnatelj produkcijske uprave se strinja s Snithovim predlogom. — Med napovedjo in izbruhom štrajka naj bi poteklo 40 dni.

William S. Knudsen, ravnatelj produkcijske uprave (OPM), je predložil predsedniku zborničnega justičnega odbora, demokratu Summeru iz Teksasa, program za preprečanje stavk v narodnoobrambeni industriji. Program je v soglasju s slično predlogo kongresnika Smitha iz Virginije.

Knudsen predlaga: — Pri podjetju, ki izdeluje vojna naročila, zamore biti štrajk napovedan edino v slučaju, če pri volitvah, vršitih se pod nadzorstvom posredovalnega urada delavskega

departamenta glasuje za najmanj šestdeset odstotkov vseh delavcev. Ko sta o sklepu obveščena uprava in delavski departament, bo poseben odbor, sestojec iz članov narodnoobrambene komisije, proučil vse okoliščine ter po desetih dneh objavil poročilo. Stavka pa ne sme prej izbruhniti kot šele trideset dni po objavi tega poročila. Stavka, ki bi izbruhnila prej, bi ne bila avtorizirana, in bi se morali njeni voditelji zagovarjati pred Delavskim uradom.

4 MILLIONE OSEB BO DOBIL DELO

Sidney Hillman napoveduje za tekoče leto veliko zaposlenje. — Industrije so že najele dva milijona delavcev.

Sidney Hillman, ki zaeno z Williamom Knudsenom načeljuje produkcijski upravi, je izjavil, da se bo v tekočem letu narodnoobrambeni program tako razširil, da bo dobilo še štiri milijone nezaposlenih delo. Odkar je bil spravljen narodnoobrambeni program v tek, so industrijači zaposlili nad dva milijona oseb. Med njimi so izvežbani in neizvežbani delavci vseh starosti in poklicev.

Zvezni posredovalni urad ima po deželi nad 1500 podružnic, ki jih uradniki so precej natančno ugotovili število nezaposlenih. Po njihovih cenitvah jih je še pet milijonov in med njimi jih je en milijon, katere je mogoče zaposliti pri odgovornih delih. Poldrugi milijon je napol izvežbanih.

Več stotisoč moških in žensk se vežba v najrazličnejših poklicih v šolah, ki so jih ustanovile National Youth Administration, WPA, CCC in druge vladne agencije. Precej takih šol so ustanovili tudi industrijalci, ki izdelujejo naročila za narodnoobrambeni program.

DELAV. TAJNICA BO POSREDOVALA

Zvezne oblasti bodo skušale končati spor med delavci in vodstvom International Harvester Company v Illinoisu in

Grški se nahaja okoli 500.000 turških vojakov, ki so dobro utrjeni v zakopih. Baterije na obeh bregovih Dardanel so pripravljene, da prično streljati na sovražnika in pripravljene so tudi železne mreže, da jih položijo preko Dardanel, da zabranijo vohod podmornicam skozi Dardanele v Črno morje, ali pa v nasprotno smer.

Indiani ter preprečiti pretečo stavko v Lincoln, River Rouge in Highland Park tovarnah Ford Motor Company.

Delavska tajnica Miss Perkins je poklicala k sebi zastopnike International Harvester Company ter zastopnike CIO delavcev. Na podlagi dobljenih informacij bo skušala uravnati spor pri tem važnem podjetju. Vsled dolgotrajne stavke bo zastala produkcija poljedelskega orodja, kar nikakor ne bo imelo dobrih posledic.

CIO organizacija pravi, da je izključno le njena pravica zastopati delavce Harvester Company pri kolektivnih pogajanjih, poleg tega pa tudi zahteva za delavce znatno povišanje plač.

V Detroit je odpotoval zvezni posredovalec James F. Dewey, ki bo zaslišal zastopnika delavcev, zaposlenih v Fordovih tovarnah. Pozneje mu bo Fordova družba pismeno pojasnila svoje stališče. Takoj nato bo začel Dewey posredovati in skušal doseči sporazum med skrajno trdovratnima nasprotnikoma. Posebno važnost bo posvetil CIO obdolžitvam, da družba krši dolebe delavske postave ter da vlada v njenih tovarnah nevdružne razmere.

V državi Michigan je postavila, da morajo delavci predložiti državnim oblastim svoje pritožbe oziroma zahteve, in jim je dovoljeno šele pet dni po tistem zastavkati.

Če pa izdeluje tovarna naročila za narodno obrambo, sme izbruhniti stavka šele trideset dni po napovedi.

Governor Van Wagoner je naročil državnim posredovalnim oblastim dognati, kakšna vojna naročila ima Fordova družba.

Onstran morja

Obletnica osvoboditve Bolgarske od Turčije

Včeraj, 3. marca je bil za Bolgarsko spominski dan osvoboditve izpod 500letnega turškega jarma. 3. marca, 1873 je namreč Rusija v San Stefanu Turčiji diktirala mir, po katerem je Bolgarska dobila svobodo.

Mesto, da li Bolgari obhajajo obletnico osvoboditve, pa so videli nemške armade korakati skozi deželo.

Japonski poslanik za Avstralijo

Avstralski zunanji minister Sir Frederick Steward poroča, da bo 13. marca dospel v Sidney Tatsuo Kawai, ki bo prvi japonski poslanik v Avstraliji. Avstralske oblasti bodo priredile poslaniku svečan sprejem. Napetost, ki je še nedavno vladala med Japonsko in Avstralijo, je znatno ponehala.

Eden v Atenah

Angleški vnanji minister Anthony Eden je imel včeraj dolge razgovore z grškimi vojaškimi in političnimi voditelji. Grško časopisje še vedno ostro piše proti Nemčiji in izjavlja, da se bo Grška borila do skrajnega konca.

Papež star 65 let

2. marca je praznoval papež Pij XII. svoj 65. rojstni dan. Ob tej priliki je bil ves Vatikan v papeških zastavah. Papež je bil rojen leta 1876 v Rimu kot Eugenio Pacelli. K 65-letnici je dobil brzojavne čestitke iz vseh delov sveta.

Španska zemlja v Alfonzovi krsti

Iz Rima poročajo, da so položili v krsto pokojnega španskega kralja Alfonza vrečico španske zemlje. Krsto so zaprli v navzočnosti članov kraljeve družine. Nad obrazom je stekleno okence, da bodo španski obiskovalci, ki jih pričakujejo več tisoč, lahko zadnjič videli svojega kralja.

Po začasnem pokopu v Rimu bodo krsto poleti prepeljali v Escorial, kjer je zadnje počivališče španskih kraljev.

Potopljena pošta

Poštni urad v Washingtonu je naznanil, da je bilo potopljenih 8 parnikov, ki so peljali pošto iz Združenih držav v Evropo in da se je potopilo 14.501 vreča pisem.

Poštna vreča tehtala okoli 66 funtov in vsebuje približno 2500 pisem.

Koliko pošte je bilo izgubljeno na potu iz Evrope v Ameriko, ni znano.

NOVA AMERIŠKA BOJNA LADJA

V ladjedelnici v Bath, Me., je bil spuščen v morje nov ameriški rušilec "Woolsey".

Amerika ne bo pomagala z vojaštvom

Neodvisni sen. Norris iz Nebraske podpira predlog, naj bo v "lend-lease" predlogi izresno poudarjeno, da ne bo vojaške pomoči.

Neodvisni senator Norris iz Nebraske podpira predlogo za pomoč Angliji, v nedeljo je pa presenetil časnikarje in ameriško javnost z izjavo, da se povsem strinja s senatorjem Ellenderjem iz Louisiane, naj bo v "lend-lease" predlogi in nji sledeči postavi izrecno poudarjeno, da je Amerika pripravljena pomagati Angliji z vsemi mogočimi sredstvi, edino ne z vojaštvom.

Stari zakonodajec Norris je sicer rekel, da predloga ne vsebuje ničesar, kar bi se dalo tolnačiti, da bi imel predsednik v skrajnem slučaju pravico poslati ameriško ekspedicijsko armado na evropsko ali na kakšno drugo tuje bojišče.

Istočasno se je Norris ubral v očitkov, da namerava škodovati predlogi, s katerimi so ga nekateri že prav resno obdajali.

Nadalje je bil predložen senatorja Mahoneya iz Wyominga, da sme biti poslano ameriško vojaštvo preko oceana le z dovoljenjem kongresa.

Vladni krogi so pa proti Mahoneyu in Ellenderjevemu amandamentu. Posebno proti Ellenderjevemu in sicer iz razloga, da bi imelo kaj slabe posledice, če bi bilo v tozadevni postavi izrecno povedano, da se Nemcem, Italijanom in Japoncem pod nobenim pogojem ni bati ameriške ekspedicijske armade.

Republikanski senator C. Weyland Brooks iz Illinoisa je rekel: — Sprejem "lend-lease" predloge nas bo povedel v vojno, kajti predsednik se ne

bo mogel poslužiti poverjene mu oblasti, če ne bo vladalo vojno stanje med Ameriko in diktaturami. Jaz bom podpiral predsednika, če bo Amerika v vojni, zdaj sem pa proti nje-mu zato, da nas ne pahne v vojno.

— Pred štirindvajsetimi leti so nas zvalili v Evropo, da se bojujemo za preprečanje vseh bodočih vojn. Dali smo vseh bodočih vojn. Dali smo celo svojo kri in izvojevali vojno. Toda Evropa ni nikdar priznala, da smo jo mi izvojevali.

— O tem imam pravico razpravljati, — je poudaril senator Brooks, — kajti jaz, moja dva brata in moj oče smo se borili v prvi svetovni vojni. Jaz sem bil ranjen v bitki pri Soissons.

— Če se vrnemo v Evropo in jim ponovno pomagamo rešiti svet za demokracijo, bomo o dvajsetih letih zopet na istem stališču. Tega enostavno ni mogoče preprečiti.

Svoj govor je zaključil z besedami: — Kongresniki in senatorji, ki bodo glasovali za sprejem "lend-lease" predloga, ne bodo poslani na bojišče. Če bi bili možje, ki povzročajo vojne, prisiljeni boriti se, bi bilo dosti manj vojn na svetu.

Brooks je označil kot velik nesmisel trditev, da bi bile Združene države v nevarnosti, če bi Nemci zavzeli Angleško otočje.

Senator hoče pojasniti

V svojem radio govoru je izjavil demokratski senator Murray iz Montane, da so sistematični napadi na "lend-lease" predlogo posledica propagande, čije glavni cilj je zbegati ameriški narod.

— Najznačilnejše pri tem pa je, — je poudaril Murray, — da ni nikomur znan vir te pro-

pagande in nihče ne ve, odkod prihajajo sredstva zanje. Nasprotniki "lend-lease" predloga izjavljajo, da hoče predsednik Roosevelt deželo izdati, da želi uvesti diktaturo in pahniti Združene države v vojno. Taka propaganda sovražstva Ameriko dosti bolj ogroža kot bi si kdo na prvi pogled predstavljaj.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Sakser, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the
corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50.—. Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—.
Za inostranstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242 NEW YORK 1

MUSSOLINI IN HITLER

Pred dobrim tednom je govoril Mussolini laškemu narodu, koj naslednjega dne jih je pa Hitler nekaj povedal svojim nemškim podanikom. Splošno je znano, da diktatorji z izbranimi besedami prikrivajo svoje cilje in namene, navzlic temu sta pa, najbrž nehoti, izbleknila marsikaj, iz česar se da sklepati njuno resnično mnenje o sedanjem vojnem položaju.

Mussolini je priznal italijansko šibkost in ni prikrival svojega kesanja, da je pahnil laški narod meseca junija lanskega leta v vojno.

Odkrito je povedal, da je bila v severni Afriki uničena vsa njegova deseta armada ter da je ista usoda zadela tudi njegov zrakoplovni švadron št. 5. Po ovinkih je priznal, da so laški vojaki v kolonijah navezani sami nase. Boriti se morajo brez najmanjše nade, da bi jim domovina poslala kakšno izdatnejšo pomoč.

Nedvomno bi ga marsikateri poslušalec rad vprašal, čemu ni na vse to mislil že prej, predno se je vmešal v vojno.

Istotako presenetljivo je upanje, ki ga je skušal Mussolini vliiti v srca svojih zbeganih podložnikov.

— Inam mogočnega brata (Hitlerja) — je rekel, — na katerega se Italija lahko zane.

Te besede so vplivale porazno na fašiste, ki so vedno smatrali dučija za nekakšnega polboga. Laški narod uvideva, da postaja ta oblastnik z vsakim dnem manjši in poblebnejši, in da mora biti z njim precej narobe, ker se je začel zanašati na svojega sosedo, kateri je prelomil že nešteto priseg in obljub.

Govor, ki ga je imel Hitler dan po tistem v Monakovem, je bil dosti bolj značilen v tistih točkah, katerih ni omenil, kot pa v tistih, o katerih je na dolgo in široko razpravljaj.

Ljudje, vajeni tako točnih izjav kot jih podajata na primer Roosevelt in Churchill, le s težavo izluščijo iz Hitlerjevih fraz kaj bistvenega. In kar Hitler govori, je res skoro sama fraza. Njegovi govori niso nič drugega kot pretnje sosedom in poveljevanje samega sebe.

"Jaz sem dal povod vsem tem zmagam, jaz sem osvojil vso Evropo, jaz bom vbodoče ..." itd.

Hitler ni niti z besedico omenil nameravanega napada na Angleško otočje. Ni rekel, kar je bila doslej vedno njegova navada, da bo vojna že leta 1941 končana z nemško zmago, seveda. Niti z besedico ni omenil Združenih držav in stališča, ki so ga v poslednjem času zavzele.

Iz tega molka seveda ni mogoče ničesar sklepati, toda ti trije momenti so vendar bistvo današnjega vojnega položaja.

Ker ni omenil konec vojne, napada na Angleško otočje in Združenih držav, je jasno, da nacistički diktator ne vidi nobene rešitve teh najtežavnejših vojnih problemov. Edinole v enem pogledu se je precej točno izrazil.

Napovedal je namreč ojačeno blokado Angleškega otočja s pomočjo nemških podmornic in letal. Ta napoved je pa ujemna le v slučaju, če Hitler ne misli na zavzetje Angleškega otočja v prihodnjih mesecih.

Tega mnenja so namreč vojaški izvedenci po vsem svetu in najbrž se Hitler v tej točki z njimi popolnoma strinja.

Hitler je širokoustno izjavil, da bo s pomočjo blokade Anglijo izstradal, pri tem je pa najbrž pozabil, da bodo glede tega odločevale tudi Združene države.

Te dni bo sprejeta v ameriškem kongresu slovita "lend-lease" predloga, ki bo dala predsedniku oblast z vsemi mogočimi sredstvi pomagati Angliji.

Baš Hitlerjeva pretnja o nameravanem izstradanju Anglije bo napotila predsednika, da bo dal Angliji čimprej kolikor mogoče dosti ladij na razpolago.

Nesmišljno bi bilo namreč izdelovati za Anglijo orožje, da bi bilo nekega lepega dne potopljeno v Atlantiku.

Zdi se, da bo Amerika povzročila letos Hitlerju še marsikakšno presenečenje. Že sama Anglija mu je dala silno dosti opravka, kaj bo pa počel, ko bo enkrat Anglija deležna od Združenih držav vse moralne, finančne in materialne pomoči?

Nemčija danes ni več tako mogočna kot je bila lanske jesen. Čimbolj se bo vojna zavlekla, tembolj bo pečalo nemško gospodarstvo, kajti podjarmljena ozemlja se že bližajo izžerpanju.

Nasprotno bo pa Anglija z ameriško pomočjo postajala od dne do dne močnejša, in menda ni več daleč čas, ko bo temeljito obračunala s svojim nasprotnikom.

Pismo iz stare domovine

Beograd, februarja 1941.

Čas, ki je minil od naših poslednjih pism, je izpolnjen z veliko živostjo na Balkanu. Od božiča pa do danes, ko pišemo to pismo, ki je namenjeno našemu izseljenstvu, je vsa mednarodna pozornost posvečena Balkanu in poleg tega tudi Jugoslaviji.

Treba je takoj poudariti, da je Jugoslavija danes, kakor je bila ob priliki grško-italijanske vojne na Balkanu, še izven spora. Glavno težišče položaja na Balkanu je osredotočeno v Bolgariji in Turčiji, zlasti pa v Bolgariji. Tembolj prevladuje mnenje, da mora Jugoslavija tudi v novem balkanskem razvoju ostati ob strani. Nemški kakor tudi italijanski tisk poudarja in podčrtava po svojih avtoriziranih voditeljih, da mora Jugoslavija ostati to, kar je Švedska na severu in skandinavskih deželah. To je smisel, ki ga dajejo položaju Jugoslavije na Balkanu tudi danes odgovorni nemški in italijanski državniki. V tem duhu piše tudi jugoslovanski tisk. Ta smisel ustreza v vsem tudi vojaškemu položaju, v katerem je danes Jugoslavija. Ker se ni vojna začela na Balkanu, je bil takoj vsem vojaškim krogom jasno, da mora Jugoslavija ostati v položaju, v katerem je Švedska. Če pogledate danes na evropski zemljevid, se lahko uverite, da so na evropskem kontinentu sedaj samo še trije prostori, ki so ostali svobodni, neodvisni in nedotaknjeni od vojne. To je na Balkanu Jugoslavija, sredi Evrope Švica, a na severu Evrope pa Švedska. Kakor je Švedska potrebna Nemčiji in Rusiji in kakor je Švica potrebna Nemčiji in Italiji, tako je tudi Jugoslavija potrebna Nemčiji in Italiji in Rusiji. V tej domnevi, da mora Jugoslavija ostati Švedska na Balkanu, je potemtakem veliko resnice in mnogo tega, kar ustreza resničnemu stanju stvari v današnjem položaju na Balkanu. Ali poleg te trditve je kajpak tudi dosti neznank vojne, ki neprestano traja v Evropi in ki lahko vsak čas podre omenjene domneve.

Balkan je v glavnem prebil dobro zimo. Jugoslavija mora da najboljše. Res je imelo dejstvo, da je vojna paralizirala normalno gospodarsko produkcijo v Evropi, svoj odmev tudi po Jugoslaviji, ki dan za dnem čuti vojne posledice.

Vprašanje prehrane je posebno važno. Zategadelj je vlada morala ustanoviti posebno ministristvo za prehrano. To ministristvo mora voditi račune o vprašanju koordinacije v zadevi prehrane po vseh krajih širom dežele. Jugoslavija razpolaga z neenakimi hranilnimi in prometnimi sredstvi. Ker je bil izvoz v Nemčijo letos jako velik, se je to moralo čutiti tudi v deželi. Ali narod prenaša takšno pritaganje samo za to, da se obvaruje vojne, najhujše škode, ki more zadeti deželo.

V tem oziru obstaja v Srbiji, na Hrvaškem in v Sloveniji enako popolno sodelovanje vseh odgovornih ljudi v tem, da obvarujejo deželo vojne. Ljudstvo razume to politiko popolnoma. Simpatije hrvaškega naroda do dr. Mačka so se zelo ojačile baš zato, ker se ve, da so vsi njegovi napori danes posvečeni temu, da se Jugoslavija obvaruje vojne.

Snegovi se tajajo, poplave prihajajo in zato je povsem razumljivo, da mora sedaj priti Balkan na dnevni red. Vsa pozornost je osredotočena na Balkan, na njegovo nadaljnjo usodo v tej vojni. Okoli Balkana se zgrinjata nemška in angleška sila. Italija je poskušala dobiti glavno besedo na Balkanu. Ali grški odpor jo je od-tranil od tega. Zlastan tega je danes usoda Balkana prepuščena izključno le dvema udeležencema evropske vojne, in sicer Nemčiji in Britaniji. Jasno je, da je nemška moč zelo velika in še vedno neobičajno jaka. Razumljivo je, da se balkanski narodi izogibajo vojne z Nemčijo, toda izogiba se je tudi Nemčija sama, ki po svojem tisku mnogokrat poudarja, da noče narediti Ludendorfove napake ter imeti vojne na dveh frontah in sicer na zapadu in Balkanu. Vojna na Balkanu bi bila težka in neljuba vojna. To je vojna epidemije, kolere, kuge in lakote. Nemčija se je hoče izogniti. Pazila bo na to, da se je izogne, ali da iztira An-

glijjo z Balkana in Bližnjega iztoka. Če mogoče brez krvi, ter si vsekakor prizadevala, da ne zapali celega Balkana. Nemčija hoče še posebno gledati na to, da drži Jugoslavijo daleč proč od vojne. Jugoslovanska vojska in bolgarska nevtralnost s turško vojsko v dolini Vardarja, vse to bi nudilo brez vsakega dvoma strašen odpor Nemčiji. Zato si Nemčija prizadeva držati Jugoslavijo daleč proč od vojne. Ker nima Jugoslavija nobenega razloga za to, da bi šla v vojno, se drage volje drži strogo nevtralnost, ker ve, da bi morala bolj kakor Grčija, bolj kakor Turčija, nositi vso težo take vojne na sebi. Slovenija, Hrvaška, glavni del Srbije, tja do Niša, vse to bi bilo popolnoma porušeno. Zemlja bi bila opustošena in narod bi davila strašna lakota. Med junaštvom in opreznostjo si bodo naši odgovorni činitelji prizadevali varovati se nevarnosti, a obenem pa ohraniti narodno junaštvo, poštenje, narodno čast. Kajti res je, kakor pravi knez Pavle: "Vitalnost našega naroda, ki se sedaj razodeva, nam daje nove dokaze temu, da lahko z zaupanjem zrenemo v svojo bodočnost. To deželo branijo generacije, ki so vredne svojih velikih prednikov. To vpliva nam vsem vero v to, da prebude naša dežela srečno vse težave, s katerimi se ima boriti in da se bo obvarovala vojne pustoboja in še težjih posledic."

"Jug. Kurir."

TRAGIKOMEDIJA LJUBEZNI PRED SODIŠČEM.

Pred drugo budimpeštansko sodno instanco se je odigrala tedni neobičajna tragikomedija. Neka žena je z dvignjenimi rokami prosila predsednika sodnega dvora, naj oprostí obtoženega in obsojenega moža, ker bi rada z njim dalje živila.

42 letni poljedelec Emerich Lakatos iz Dunakisvarsanyja, je živel že dalj časa v skupnem gospodnjstvu z vdovo Barnajev. Mož jo je pregovoril, da sta sestavila oporoko, po kateri bi podedovala drug po drugem. Drugače pa sta se oba pogosto prepirala. Med nekimi takšnim prepripirom v hladni zimski noči je Lakatos žensko zagrabil in jo vrgel v vodnjak na dvorišču. Potem je odšel mirnodušno v stanovanje in pokadil nekoliko cigaret. Ko je lahko domneval, da je žena že zmrznila, se je vrnil k vodnjaku, a je opazil, da je bila glezla že skoraj iz njega. Te-

SMRTNA KOSA

Včeraj je umrl našim rojakom v Brooklynu dobro poznani Paul Kapš, ki je stanoval in delal nekeje v New Jersey. Star je bil okoli 60 let; doma je bil iz Laz ob Kulpi. Tinkaj zapuščal 4 sinove in eno hčer. Zena mu je umrla lansko leto 4. julija. — Naj mu bo lahka ameriška zemlja. Njegovim ostalim naše sožalje.

Najboljši prijatelj

v nesreči vam je:

SLOVENSKA NARODNA PODPORNJA JEDNOTA

BRATSKA, DELAVSKA
PODPORNJA USTANOVA

Sprejema moške in ženske v letih od 16. do 50, in otroke do 16. leta starosti.

ČLANSTVO: 52,000

PREMOŽENJE: \$8,000,000.00

Za ožje informacije glede zavarovanja
vprašajte lokalnega tajnika društva SNPJ

Glavni stan:

2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Peter Zgaga

Tupatam se slisi in bere:

— Slovanom na Balkanu se ni treba ničesar bati. Njihova mogočna pokroviteljica Rusija se bo zavzela zanje. Duh vseslovanstva je še vedno živ ter bo nekega dne triumfal. To so vsekakor le pobožne želje. Ob izbruh sedanje vojne je marsikdo po vsej pravici domneval, da bo res Rusija spregovorila odločilno besedo ter z možato kretujo vresničila prelepe sanje o slovanski edinstvi in enotnosti. Toda Rusija se ni zgenila, ko je Hitler podjarmil najkulturnejši slovanski narod — Čehe — Poljsko je pa še sama pomagala razkosati zavojevalcu ter pridržala zase njen najrodovitnejši del. Kot pravijo zane-

daj jo je z vedrom sunil spet v vodnjak in to se je nekolikokrat ponovilo, nakar je začela ženska kričati. Šele potem je Lakatos zbudil nekega sosedo in je z njegovo pomočjo žensko potegnil iz vodnjaka. Delal se je zelo zaskrbljenega in vprašal: "Kdo je bil lopov, ki te je vrgel v vodnjak?" — "Ti sam si bil!" je zavpila ženska in tako je prišla vsa stvar na dan in pred sednike.

Tam pred sodniki je Lakatos priznal, da je vdovo vrgel v vodnjak, vendar pa je storil — kakor se je izgovarjal — tako v njej korist. Slišal je bil namreč pogostoma, da histeričnim ženskam malo postopka z na zlo vodo prav dobro de. Sodniki niso imeli razumevanja za takšen način zdravljenja in so Lakatosa obsodili na osem let ječe. Stvar je prišla še pred prizivno sodišče, kjer je ženska obupno prosila, naj moža oprostí, kakor smo že omenili. Pa to ni pomagalo. Samo knazen so mu znižali na šest let. Zaljubljena vdova se ni mogla pomiriti, ker bo morala sedaj tako dolgo živeti brez moža, o katerem pravi, da brez njega ne more živeti.

SMRTNA KOSA

Včeraj je umrl našim rojakom v Brooklynu dobro poznani Paul Kapš, ki je stanoval in delal nekeje v New Jersey. Star je bil okoli 60 let; doma je bil iz Laz ob Kulpi. Tinkaj zapuščal 4 sinove in eno hčer. Zena mu je umrla lansko leto 4. julija. — Naj mu bo lahka ameriška zemlja. Njegovim ostalim naše sožalje.

sljiva poročila, se prebivalcem tistega dela — Ukrajincem — pod Rusijo nič bolje ne godi kot se god Poljakom pod Nemčijo.

Ne bom rekel, da je v Rusiji zamrl čut slovanstva, toda sedanjí ruski režim slovanstva ne priznava, ne uvaža in ne vpoštevá, vsled česar se Slovani ne smejo in ne morejo zanašati nanj.

Prejšnji teden je umrl bivši španski kralj Alfonso. Pred desetim leti so se Španci navdicali njegove vlade in ga poglajali iz dežele.

Španska je postala republika, in je bila republika vse do tlej, dokler v državljanski vojni republikanci niso bili poraženi.

Medtem, ko je španski narod krvaval iz neštetihi ran in umiral, se je Alfonso kratkoročno sil po francoskih letovisčih, ob izbruhu sedanje vojne se je pa preselil v Rim, kjer ga je tudi smrt doletela.

Do zadnjega je upal, da ga bo poklical Franco nazaj na španski prestol, česar pa seveda ni storil, ker resnična vladarja Španske — Hitler in Mussolini — nista zahtevala obnove španske monarhije.

Dokler je bil Alfonso na prestolu, se je dosti bolj zanimal za konje-dirkače kot pa za usodo in dobrobit španskega naroda.

Za njim žaluje Vatikan.

Bolgarska se je torej pridružila osišču.

— Tudi Bolgarska je na naši strani! — kriči nemško časopisje, ne omenja pa, da je moral Hitler Bolgarski zapretili z uničenjem in smrtjo, predno je postala njegova zaveznica.

In tako smo srečno priromali v mesec marec. Nekoliko daljši bo kot je bil februar, minil bo pa hitreje, ker bo tu in tam pogledala že kakšna žel iz zemlje — nam v veselje in slovenskemu patronu sv. Jožefu na čast.

Mrs. Kralj oziroma prijatelj Jaaku Gnezdu v Gowandi, N. Y., se iskreno zahvalim za poslano darilo, ki ga nisem zaslužil in ga nisem bil vreden. Če bi se zgodil čudež, da bi me še zanesla pot v prijazno Gowando, se bomo še vse drugače pomenili kot smo se zadnjič.

V Evropi je še šest držav, ki niso ne krop in ne voda: — Portugalska, Španska, Švedska, Švica, Jugoslavija in Turčija.

Kaj bo z njimi? Skrajno dvomljivo je, da bi odnesele iz sedanje vojne celo kožo.

Šest držav — šest kart v talonu nevarne hazardne igre. Ali bo Anglija ali bo Nemčija segla po njih?

Rojakinja mi piše iz Pennsylvanije:

"Zgodba 'Predpustno darilo', ki si jo nedavno objavil, se mi ne zdi prav posebno verjetna. Da bi mož svoje lastne žene ne poznal? Ne, to meni v glavo ne gre!"

Povedati ji moram, da tista zgodba ni samo verjetna, pač pa tudi resnična.

Ni je namreč lažje stvari narodu kot zaljubljenega dedca pretentati.

Najboljša primera, ki sem jo bral zadnje čase: — Tako zelo je srečen in zadovoljen kakor lah. v angleškem jetništvu.

DARILNE POSILJATVE

v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	\$ 2.00
200 DIN.	\$ 3.95
300 DIN.	\$ 5.75
500 DIN.	\$ 9.00
1000 DIN.	\$17.50
2000 DIN.	\$34.00
5000 DIN.	\$82.50

V DINARJIH

V LIRAH

50 LIR.	\$ 2.55
100 LIR.	\$ 4.55
200 LIR.	\$ 9.20
300 LIR.	\$13.50
500 LIR.	\$21.75
1000 LIR.	\$43.00
2000 LIR.	\$85.00

Ker zaradi položaja v Evropi parniki ne redno vozijo, tudi za izplačila denarnih posiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po CABLE ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.—.

Valid razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih ali lirah. Leta velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th Street, New York

Kratka Dnevna Zgodba

N. C. BRUNNER:

Lažnivca

"Zdi se, da sta to zelo priazna človeka," sem pritrtil voji ženi, "in kadar govorita svojih treh otrocih..."

"O dveh otrocih," je pripomnila žena.

"O treh, on mi je pravil oreh."

"Motiš se, dragi moj, ona je govorila izrecno o dveh in mata ja pri njegovi teti Jeni. Pri teti gospoda Breda."

"Meni pa je dejal, da so otroci pri njegovi tašči."

Žena me je nekam čudno pogledala. Čeprav se možki ne spominjajo dobro, kar jim pripovedujejo drugi ljudje o otrocih, vendar ni mogoče misliti, da bi ne poznal razlike med taščo in teto.

"Tebi sta torej tudi vse?" me je vprašala žena.

"Seveda," sem odgovoril, "samo zdi se mi, da eden ne ve, koliko otrok ima drugi."

"Kako moreš biti tako frivo-len?" mi je očitala žena.

Drugo jutro sta sedla Bredova pri obedu k najini mizi in prirojena ljubeznivost mladega para, njuna družabna ugla-jenost sta utrdila najino prepričanje, da sta to res prijazna človeka. Po obedu je povabila moja žena mlada zakonca, naj naju spremljata na običajnem izprehodu. Ko so bila polja in gozdovi za nami, je gospa Bredova navdušeno vzkliknila. Utaborili smo se na travi in se dobro zabavali. Breda je znal zelo napeto pripovedovati. Ko je slučajno omenil svojo turo na Matterhorn, je njegova žena začudeno vzkliknila:

"Kaj si res pripeljal na vrh Matterhorna?" Tega sploh nisem vedela.

"To je bilo že pred petimi leti," je nadaljeval Breda v zadregu.

Z ženo sva se vprašujoče pogledala. In ko sva se skupaj vračala, me je vprašala:

"Poleti, pred petimi leti sta se vzele. Ali nisi, da je v celotno, da bi mlad mož tako hitro po poroki plezal na Matterhorn?"

"Ne vem," sem odgovoril izmikajoče, "jaz bi na Matterhorn sploh ne plezal."

Ko sva se vrnila v hotel, me je ogovoril hotelir Jakobus:

"Ali veste, da je živela moja žena del časa v New Yorku?"

Tega sicer nisem vedel, toda pritrtil sem.

"Pravila mi je, da so hišne številke na eni strani sode, na drugi pa lihe. Nova gospa Bredova, za katere ste vi in vaša žena tako navdušena, sta pravila moji ženi, ko sta najemala sobo, da je on stanoval v hiši številka 84 v 121. ulici v penzionatu, ona pa v hiši številka 35. Ali je mogoče, da bi stala ena polovica penzionata na eni strani, druga pa na drugi strani ulice?"

"Ne," sem odgovoril in pripovedoval sem svoji ženi, kaj mi je rekla hotelir. Ona danes ni vedela, ali so imeli njeni otroci spalne bolezni ali ne, mi je pravila žena.

Zvečer sem povabil gospoda Breda na izprehod. In ko sva se vrnila sem odhitel k svoji ženi.

"Breda je bil zelo izgovoren," sem ji pripovedoval. "Kar se tiče otrok, imaš prav. Samo dva sta. Včeraj sem ga menda slabo razumel. Tudi dogovorjeno z Matterhornom mi je pojasnil. Niti pojma ni imel, da je ta plezalna tura tako nevarna. Mlada gospa se je naslanjala na reko svojega moža. Dobro se je videlo, da joče."

Oči moje žene in gospe Bredove so se srečale, toda Bredova se je obrnila proč in z odločno kretnjo odprla svoj solnčnik, da bi se skrila pred radovednimi pogledi prisotnih. In glej, iz njenega solnčnika se je jel vsipati riž na obleko, klobuk in fla. V naslednjem trenutku je ležala gospa Bredova v naročju moje žene in ihtela je tako, kakor da ji bo zdaj zdaj pošlo sree.

"No, no, vi neumni otrok," je vzkliknila moja žena. "Zakaj pa tega niste povedali takoj?"

Bilo je jasno, povsem jasno. Bredova sta bila šele na ženitovanjskem potovanju, kajti v solnčniku je bil še riž, s katerim potresajo v Ameriki novoporočence.

"Nisva hotela, da bi naju smatrali za novoporočence na ženitovanjskem potovanju," je dejala Bredova med ihtenjem. "Niti sanjalo se nama ni, kakšne neprijetnosti bi lahko nastale iz tega."

"Peter," je velel Jakobus hlapcu, "izprezi zopet gospoda ostane tu."

"Gospod Breda, oprostite," in kretnar mu je podal svojo krepko roko. Breda mu jo je prisrčno stisnil. Obe dami sta se objeli. Breda in jaz sva pa izpraznila čaši na zdravje vseh novoporočencev na ženitovanjskem potovanju.

"Tu jo je pustil!" je ponovila moja žena. "Danes sem bila vse popoldne z njo, in pravila mi je, da jo je bil pustil v Ženevi, potlej se je vrnil ponjo in jo odpeljal v Basel, kjer se jima je rodil prvi otrok."

Drugo jutro ni hotel v hotelu Jakobus Bredovih nihče poznati. K obedu sta prišla nekoliko prepozno. Komaj sta vstopila, se je dvignila Bigerova rodbina ko en mož in zapustila jedilnico. Njihovemu plemenitemu zgledu je sledila gospodična Hoogova.

"Nikakor se nečem vmeševati v vaše zasebno življenje, gospod Breda," je dejal naš gospodar muadenu moža: "Ne smete mi pa zameriti, če me zanimala, koga prav za prav imam pod svojo streho. Ali bi mi ne pokazali svojega poročnega lista? Gotovo ga imate pri sebi!"

"Ne," je odgovoril Breda. "Ali imate vi pri sebi svoj poročni list? In vprašam vas, ali ima kateri izmed oženjenih čitateljev pri sebi poročni list? Navadno zakonski možje sploh ne vedo, kje ga imajo."

Po atični pavzi, po kratki grobni tišini je dejal Breda mirno:

"Bodite tako prijazni in pri-poveste nama račun. Odpotujeva se danes z večernim vlakom."

Sed sem z ženo na običajnem popoldanskim izprehodu in vrnila sva se nameravala cele, ko bi bila Bredova že odpotovala. Vrnila sva se pa priczgodaj. Peter je pravkar nakladal kovčege na voz in v naslednjem trenutku sta prišla mlada zakonca. Mlada gospa se je naslanjala na reko svojega moža. Dobro se je videlo, da joče.

Oči moje žene in gospe Bredove so se srečale, toda Bredova se je obrnila proč in z odločno kretnjo odprla svoj solnčnik, da bi se skrila pred radovednimi pogledi prisotnih. In glej, iz njenega solnčnika se je jel vsipati riž na obleko, klobuk in fla. V naslednjem trenutku je ležala gospa Bredova v naročju moje žene in ihtela je tako, kakor da ji bo zdaj zdaj pošlo sree.

"No, no, vi neumni otrok," je vzkliknila moja žena. "Zakaj pa tega niste povedali takoj?"

Bilo je jasno, povsem jasno. Bredova sta bila šele na ženitovanjskem potovanju, kajti v solnčniku je bil še riž, s katerim potresajo v Ameriki novoporočence.

"Nisva hotela, da bi naju smatrali za novoporočence na ženitovanjskem potovanju," je dejala Bredova med ihtenjem. "Niti sanjalo se nama ni, kakšne neprijetnosti bi lahko nastale iz tega."

"Peter," je velel Jakobus hlapcu, "izprezi zopet gospoda ostane tu."

"Gospod Breda, oprostite," in kretnar mu je podal svojo krepko roko. Breda mu jo je prisrčno stisnil. Obe dami sta se objeli. Breda in jaz sva pa izpraznila čaši na zdravje vseh novoporočencev na ženitovanjskem potovanju.

Svet junakov in bojov

Epis, severozapadna grška mejna pokrajina, prizorišče ogorčenih bojov med Grki in Italijani, je že v starih časih imel podobno ulogo kakor danes. Trd in nedostopen kakor soteske Pinda, je značilno njegovega gorjanskega prebivalstva, ki ljubi svojo domovino nad vse.

Že v starem veku so se odlikovali v tem oziru plemena Tesprotov, Haoneev in Molosov, ki so prebivali v gorah Ilirije, kakor so rimski zgodovinarji imenovali Epis. Moloski kralj Tarip, ki se je vzgajal v Atenah, je okrog leta 500 pred našim štetjem uvedel v svojo domovino grško kulturo. Iz njegovega rodu je bil tudi najznamenitejši kralj, ki ga je rodil Epis, kralj Pir, ki je leta 280 do 274 pred našim štetjem ponese vojno v Italijo in pred katerim so trepetali Rimljani. V srednjem veku je Michael I. Angel I. 1204 po zmagovitih vojnah z Latince in Bolgari ustanovil opirski despotat, ki so mu pripadali tudi veliki deli Makedonije in Tealije. Ko je postal Epir del otomanskega cesarstva, kakor ostali Balkan, je visoka porta le v malo-katerem delu ogromne države stala pred tako težkimi problemi kakor baš tu. Pred vsem je bilo pastirsko ljudstvo Suliotov, v gorskih predelih jugozapadno od Janina, proti katerim ni še tako ogromna turška premoč opravila ničesar. Turki namestniki so zaman poskušali da bi si podjarmili to neukrotljivo bojevito in svobodoljubno ljudstvo.

Končno pa je postal turški namestnik v Epiru Ali paša, moč izrednih sposobnosti in izredne energije. V Janini je imel razkošen dvor, kjer je med drugimi obiskovalci sprejel tudi angleškega pesnika lorda Byrona. Za svojo življenjsko nalogo si je izbral to, da zlonji sulioti odpor. Prisegel je, da prej ne bo miroval, dokler ne doseže tega smotra. S tremi nad vse grozovitimi vojnimi pohodi od leta 1792 do l. 1803 je skušal izpolniti to prisego, na zadnje se je moral ponizati do nekakega kompromisa. Leta 1803 je podpisal s Sulioti dogovor, po katerem so se ti obvezali, da se bodo preselili na Krf, ki je bil tedaj v ruskih rokah. Sulioti pa se niso izselili kot premaganci, temveč z vsem svojim orožjem. Še danes živijo v nešteti narodnih pesmih po vsej Grčiji dejanja junaškega patriotizma in presunljivega samozrtvovanja, ki so se dogajala med tem izseljevanjem in ki spominjajo na bajke iz antike. Mnogi Sulioti so rajši poginili, nego da bi zapustili deželo svojih očetov. Tako se je zgodilo z me-nihom Samuelom, ki se je z nekoliko možmi zaprl v grad Kungi in ga pogljal v zrak. Ko je oddelek Albancev pri Zalonji napadel skupino Suliotov, so se dekleta in žene prijele za roke in se poglale s pesmijo ter svojim narodnim plesom v neki prepad. Življenje so izgubile, toda ženska čast so si ohranile. Neka druga ženska, Despo Botal, se je v stražnem stolpu v Dimouli s svojimi hčerami in snahami poglala v zrak.

Ko se je Ali paša l. 1820 sam uprl visoki porti, je poklical Suliot s Krf nazaj in sklenil z njimi pravo zavezniško pogodbo proti Turkom. Toda njegov zlom v naslednjem letu je te načrte prevrnil. Sulioti so morali spet v pregnanstvo in sicer na Jonske otoke, ki so bili tedaj pod angleške oblasti. Samo ob sebi je umevno, da se je to junaško plemo udeležilo, kakor vsi Epirci, grške osvobodilne vojne. Sestavili so poseben zbor, ki se je odlikoval zlasti v bitki pri Misolungiju.

Epir je bil vedno prereven in premalo rodovit, da bi mogel preživljati svoje prebivalstvo in zato so se ljudje iz njega že od nekdaj izseljevali zlasti v Rusijo, v Rumunijo in Egipt. Toda tudi v tujni slo-vijo Epirci kot vzor miro-ljubja, tisti ki so se v tuji de-želah dokopali do bogastva, so se vedno izkazovali s sijajnimi darili in volili svoji domovini. V Atenah in drugih grških mestih je nešteto čudovitih zavodov, ustanov in parkov, ki so nastali iz njegovega denarja. Epirci so bili tudi med prvimi, ki so se začeli v sedanjih vojni vračati domov, da bi se udeležili vojne.

Svojim narodnim plesom v neki prepad. Življenje so izgubile, toda ženska čast so si ohranile. Neka druga ženska, Despo Botal, se je v stražnem stolpu v Dimouli s svojimi hčerami in snahami poglala v zrak.

Ko se je Ali paša l. 1820 sam uprl visoki porti, je poklical Suliot s Krf nazaj in sklenil z njimi pravo zavezniško pogodbo proti Turkom. Toda njegov zlom v naslednjem letu je te načrte prevrnil. Sulioti so morali spet v pregnanstvo in sicer na Jonske otoke, ki so bili tedaj pod angleške oblasti. Samo ob sebi je umevno, da se je to junaško plemo udeležilo, kakor vsi Epirci, grške osvobodilne vojne. Sestavili so poseben zbor, ki se je odlikoval zlasti v bitki pri Misolungiju.

Epir je bil vedno prereven in premalo rodovit, da bi mogel preživljati svoje prebivalstvo in zato so se ljudje iz njega že od nekdaj izseljevali zlasti v Rusijo, v Rumunijo in Egipt. Toda tudi v tujni slo-vijo Epirci kot vzor miro-ljubja, tisti ki so se v tuji de-želah dokopali do bogastva, so se vedno izkazovali s sijajnimi darili in volili svoji domovini. V Atenah in drugih grških mestih je nešteto čudovitih zavodov, ustanov in parkov, ki so nastali iz njegovega denarja. Epirci so bili tudi med prvimi, ki so se začeli v sedanjih vojni vračati domov, da bi se udeležili vojne.

ZADNJI OSTANKI EVROPSKEGA PRAGOVEDA.

Prva svetovna vojna je donela iztebja zobra, zanimive zastopnike evropskega pragoveda, ki je bilo nekoč razširjeno tudi v slovenskih krajih ter jih je bilo še v začetku tega stoletja nekaj sto glav. Poslednje zatočišče je našlo to divje živečo govedo v Beloveški pušči v zapadni Belorusiji ter v kavkaskih gozdovih. Vojna pa je strahovito pustošila med čredami in bila je opasnost, da bo zober popolnoma uničen. Le izrednemu zanimanju ruske vlade gre hvala, da je obstoj goveda zagotovljen. Danes živi v Beloveški pušči, 19 zobrov, po vsem svetu pa jih je 98. Čistokrvna pa sta v tem številu samo še dva.

Zobri so zelo zanimive živali z gledišča prirodoslovja, so pa tudi velikega pomena za smotno govedorejo. Odrasli zober doseže težo 1000 kg, je zelo skromen glede prehrane, ker se zadovoljuje z listjem in travo, je zelo odporen proti sušici, ki sicer zelo uničuje ostalo divjad, daje izvrstno kožo ter mastno mleko. S križanjem zobra z domačim govedom so dobili izredno mtočnega in vztrajnega vola. Državni zaščitni park Askanija Nova v Ukrajini je edino mesto na svetu, kjer se vsi znanstveno delo za rešitev zobra. S križanjem zobra z ameriškim bizonom se v Ukrajini vzredili 71 sameev, in 63 samice. Iz Beloveške pušče so prepeljali devet zobrov v državni zaščitni park na Krim, kjer se je govedo dobro privadilo podnebju in pokrajini ter ima že naraščaj. Obenem so letos prepeljali tri samice in dva samea beloveškega plemena v kavkaski zaščitni park. Pred mesecem dni je uprava za obnovitev zobrov dobila obvestilo, da se je ena izmed samice otelila. Ruska vlada je na ta način prav zadnji trenutek poslegla vmes ter preprečila popoln pogin tega znamenitega evropskega goveda.

NAZNANILO

Tužnega srea naznanjam svojim prijateljem in znancem, da je 11. januarja v Parizu, pošta Jesenice na Dolenskem umrla moja draga mamica

Katarina Krnjev

rojena LATKOVIČ

Polna žalosti je moja duša in utešiti se ne morem, ker ste bli od mene, preljuba moja mamica. Vem pa, da živite večno veselje, ki ste ga v obitni meri zaslužili, saj je bilo celo vaše življenje en sam dan trudapolnega dela in velikih skrbi.

Počivajte v blaženem miru in trdno verujem, da se bom, kadar pride čas, združila z Vami in tedaj za naju ne bo več ločitve. Žalujoci ostali:

AMALIJA KRNEJEV, hči, Sandusky, O. in ELIZABETA DRAGIČ, hči, New York, N. Y.

MAKS DRAGIČ, vnuk, New York, N. Y. — V starem kraju pa MATIJA KRNEJEV, mož: JANEZ DRAGIČ, vnuk: MARIJA MOHORIC in KATICA RYAN, vnukinja.

Sandusky, O. New York, N. Y. 1. marca, 1941.

Enonogi kralj tanga

Bil je Argentinec, ki je svet "stari očka tanga." Te dni je in Evropo seznanil s tangom, umrl. S težko poškodbo na nogi prav za prav sin nekega španskega Baska, ki se je rodil končno so mu morali nogo amputirati. Tri tedne po amputaciji je umrl kot tih mož, ki namogi žalujejo za njim.

Oče Ain je bil majnen nlekar in sin Casimir je delal sprva kot nameščenec mestne uprave v Buenos Aires. Ze tedaj, bilo mu je kakšnih 20 let, je bil strasten plesalec. Navdušen je bil zlasti za tango. Končno se je donisil, da bi se odpovedal pisarskemu poklicu in se posvetil samo temu plesu. Postal je plesni učitelj, in sicer učitelj tanga, ki so se začeli tedaj zanimati mladi ljudje iz odlične družbe v Buenos Airesu, med tem ko so očetje teh mladih ljudi tango še zavračali. Kmalu pa je Ain spoznal, da Buenos Aires še ni pravo delovno področje zanj.

Zapustil je Argentino in odšel je v Evropo in učil tam nov ples tango. Stori je to s tolikšnim uspehom, da je v Evropi tango prej postal goden kot družabni ples nego v svoji prvotni domovini. Ain je predvajal tango na prvi mednarodni plesni tekmi v Parizu, ob začetku našega stoletja. Pozneje je v tem mestu ustanovil kaba-ret, v katerem je dolgo nastopal in kjer so bogati Argentinci v svoje presenečenje odkrili, da je tango v Parizu priznana stvar. "Kralj tanga" pa je za tem nastopil zmagovito pot po Evropi in postal je učitelj tanga raznih odličnih osebnosti in končno se je umaknil v svoje rojstno mesto. Postal je star mož, in ni bil več "kralj tanga" temveč so mu dali ime

ORJAŠKI DEMANT NA KOSIH.

Leta 1939 so našli v Braziliji demant, ki je tehtal več nego 700 karatov. Imenovali so ga po brazilškem državnem predsedniku Getuliju Vargasu. Cenili so ga na 500 tisoč dolarjev. Kupila ga je neka draguljarska tvrdka, med prodajalcem in kupcem pa je nastala pravda, ki je doslej za odvetniške in sodne stroške požrla že 25.000 dolarjev. Zaradi neugodnega položaja na trgu z dragulji je v današnjih časih seveda izključeno, da bi ta demant prodali v celim kosu. Zato so ga sklenili razdeliti na kosčke po 150 do 200 karatov.

Prvotna vrednost se bo s tem seveda znatno zmanjšala, a edino na ta način bo mogoče dobiti kupec. Rezanje takšnega demanta je zelo kodjiva zadeva, ki jo zmorejo le najboljše strokovnjaki. V splošnem je takšne dobiti le na Holandskem. Ker pa je v sedanjih prilikah malo nevarno zaupati takšno dragocenost negotovemu prevozu čez morje in ker je po drugi strani noče sprejeti v zavarovanje nobena družba, iščejo sedaj v Združenih državah mož, ki bi bili sposobni za takšno delo.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

Koledar 1941

Pestra zbirka kratkih povesti, zanimivih člankov in poljudnih razprav iz zgodovine, zemlje- in narodo-pisja; kratkih zanimivosti iz vseh dob in delov sveta... Informativna knjiga za vsakega rojaka, ki zasleduje svetovne dogodke.

Citajte zanimiv članek:
"O LOVU IN LOVCIH,"
ki ga je spisal Fr. Troha.

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Cena 50c

Vasot lahko pošljete v snamkah po 2 oz. 5 cent, če prebivate v Združenih državah.

Posebna priloga:

Trila smeljenid, v barvah: EVROPA LETA 1941; EVROPA PRED SE-DANJO VOJNO; EVROPA L. 1946

NAROČITE GA SE DANES

Slovensko-Amerikanski Koledar za l. 1941, Velika Blaznikova Pratika za l. 1941, in Priročni Atlas (38 barvanih zemljevidov) — vse skupaj \$1.

LJUDSKA KUCHARICA

Nejnovjša zbirka navodil za kuhinjo in dom. Cena 50c.

Naročite pri:

KNJIGARNI

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Rojake prostimo, ko pošljejo za naročnino, da se poslužujejo UNITED STATES ostroima CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

ZGODOVINSKI ROMANI

SVETOVNOZNANEGA POLJSKEGA ROMANOPISCA

Henrika Sienkiewicza

PO POSEBNI CENI

KRIZARJI

I. in II. zvezek, broš. ... \$3.75

MALI VITEZ

Vezano \$3.25

NAROČITE PRI:

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street

New York

Mož Simone

—: ROMAN —:

Francoški spisai: CHAMPOL. — Preložil: LEVSTIK.

29

"Jutri bo odgovor," si je dejala, ko je konec tega dneva, do pičice podobnega včerajšnjemu.

Nova noč je bila pretekla, novo jutro je napolnilo, zasijalo nad istim zasneženim obzorjem in pripeljalo s seboj iste nade in ista čustva, kakor prejšnji dan, obenem pa iste nepravilnosti. Nič se ni izpremenilo v redu in načinu, po katerem so se vršile stvari, niti v vedenju in obnašanju lady Eleanor, in zdelo se je, da je popolnoma pozabila vzrok navzočnosti svoje nečakinje, da si ta ni neoprestano prizadevala klicati ji ga v sponah.

Simona ni več vedela, kaj naj si misli in kako naj se odloči. S strahom je premišljala, čemu in za koliko časa da ji je naloženo to neznošno čakanje, toda neka čudna boječnost, instinktivna previdnost je zadrževala vprašanja na njenih ustnih. S teto nikakor nista postajali bolj domači. Čim bliže jo je opazovala, tem manj jo je razumela. Zelo se je, da si ukrepi, običaji in navade lady Eleanor hip za hipom oporekajo in nasprotujejo, in njen obraz z nepremičnimi potezami, ki se je zdelo, da ne more izražati ničesar več, je tvoril vrhunec neznočnosti vsakršnega zasledovanja in sklepanja. Nemogoče je bilo celo uginiti s kakšnimi čustvi da jo navdaja Simona. Včasih se je zdelo deklici, da se vidi v njenih očeh nekakšno sovražnost, včasih pa navadno, nepojmljivo nežnost. Nekatere besede so pričale o globoki razburjenosti in neprestanem spominu na davni sed, druge pa zopet o očividnem, nekako mučnem zanimanju.

Vprašanja so stidila drugo za drugo, čudna, nesoglasna in podrobna, poizvedujoča o vsem, kar je bilo v dotiki s Simonom, z njenim okusom, misli in navadami. Njen položaj je bil podoben neprestanemu izpitu, ki ga je delal še neprijetnejši pogled teh steklenih oči, ki so se upirale v dekleta. Nato je nastopal molk; pogled se je obračal v stran in ostajal kdove kje, in lady Eleanor je ostajala tako po cele dolge minute v popolni nepremičnosti, sanjajoča o nečem, kar jo je navdajalo vso in česar ni povedala, dasi je morala biti večne isto in spojene nedvomno z vsemi njenimi mislimi, ki bi bile pač razodele mnoge skrivnosti, da jih je bilo mogoče razbrati. Toda Simona jih ni razbrala in je strahoma štela bežeče ure. Popoldne ji je pošta, menda edina vez med Erlingtonom in ostalim svetom, prinesla pismo od roditeljev.

Gospod d'Avron, ki ni več dvomil o uspehu, zdaj, ko je bila Simona pri svoji teti, je na dolgi, jedva čitljivi strahoponavljaj svoj nauk, naročila in čudovit naklepe. Nasprotno pa se je gospa d'Avron vznemirjala, žalovala in obupavala nad vsem, in njena tresoča se pisava je s pr. etrganimi stavki vred pričala o popolni duševni in telesni potrtosti.

"Kako bosta prenesla novico o odločitvi?" si je z žalostjo mislila Simona.

Hrabra, kot je bila, se ni dala potreti, temveč se je iz zavesti popolne neizogibnosti navzela novega poguma in z vsem močmi in vsim orožjem, ki ji je bilo na razpolago, nadlahevala boj.

Tisti, ki so v velikosvetki družbi občudovali čedno postavo Simone d'Avron in rahlo graciozno njenega vedenja, bi bili stremeli nad sijajem, ognjevitostjo, in zapeljivo lepoto, ki jo je razvijala nocojšnji večer. Njena razigrana bistroumnost, je žarela na obrazu; ko je pela, je bil njen glas poln neznane mehko in blagovoznočnosti; lady Eleanor, ki je bila tako malo dostopna čustvom rodbinske ljubezni, je morala vendarle opaziti vrline svoje nečakinje in čutili nad njimi nekoliko zadoščanja, kajti parkrat je šinil preko njenih blelih ustnic resničen smehljaj, in ko se je kasneje poslavljala od Simone, je dejala:

"Zaradi vas sem pozabila na uro, vi mala čarovnica."

Simona je vedela, koliko je stalo, da si je zaslužila to pohvalo. Ko je bila sama v svoji sobi in prota vsakršne nujnosti, je čutila, kako jo čezmerna utrujenost in žalost pritiska k tlom. Bila je tako malo navajena trpeti, zlasti pa trpeti sama, da so se ji zdeli ti trije dnevi, ki jih je preživela v Erlingtonu, brezkončna večnost strahu, in začela se je bati, da jo zapuste moči, ako bo preizkušnja trajala predolgo.

Celo noč je čutila nuzlica; v polsnu se je premetavala semtertja, preganjana od svojih le preverjetnih slutnj, ki so se družile s čudnimi sanjarjavami. Zdelo se ji je, da bo veter, ki je tulil zunaj in vrtel zastavico na strehi, odnesel nišo; kasneje v onemoglosti, ki je sledila nato, se je menila, da sliši okrog sebe čuden šum, praskanje v steni in smukanje med zastori, in zburaj pod svojim oknom, zmedeno teptanje, kakor da jo je trunta nevidnih sovražnikov obkolila od vseh strani. Obrnila se je, da bi sišla bolje.

Moralo ji je po uspehih sumeti, kajti v sobi je vladala to polna tišina. Navzile temu pa še ni bila popolnoma pomirjena, in čisto ta molk, ta mrak in ta nočna samotnost je dajalo hrane njenim zmešnjavam in strahovom.

Majhen pramen luči, padajoč skozi okno, je sijal v temi. Ali se nemara vendar že enkrat dela dan? Ne da bi vedela kaj pravzaprav počenja, je skočila Simona iz postelje in tipaje šla odprati žaluzije. Dan je bil še daleč, toda žarki lune so jasni in nuzli teptetaji na snegu in Simonu, katere njena mora še vedno ni zapustila, je videla čedno prikazen.

Tam spodaj, ravno pred svojim oknom je videla stati moža, obrujenega z obrazom k nji. Toda obraza seveda ni mogla razločiti, toda navzile svoji kratkovidnosti je opazila, da je mož viok. Nehote se je umaknila, nato pa da se prepriča je-li resnica, je zopet stopila k oknu, toda videla ni nikogar več, bodisi da se je prikril motila, bodisi, da je tisti mož odšel in izgubil v senci visokih smrek, ki so stale nekoliko korakov od njega.

Legla je nazaj, u se dolgo časa čula in premišljala. Kdo je ta človek? Kakšen nagib ga vodi ob tej uri v ta samotni vrt, kjer se čez dan ne prikaže živa duša. Dohodi v grad so bili preskrbno zabranjeni vsakomur, da bi bil mogel kdo od zunaj prodreti vanj. Ta neznanec je torej bival v Erlingtonu.

(Nadaljevanje prihodnj.)

Uspehi bajaničarjev

Čarodajna šiba ali bajanica, ki jo Nemci imenujejo Wunschehrute, je bila znana že v starem veku. Uporabljali so jo za razne napovedi in celo za iskanje zločincev. V 16. stoletju je popisal znameniti metalurg zdravnik Agricola, kako so nekateri rudarji iskali z bajanico. Sam pa v bajanico ni veroval in je naglasil, da pravi rudar jo išče po znakih, ki jni opaža v naravi, v značaju tal po raztinstvu, vodi itd. V poznejših stoletjih, ko so začeli ljudje uporabljati premog za kurivo, so številni bajaničarji iskali premog. Danes iščejo po večini le vodo, vendar razen tega še vse mogoče kovine, kamen, petrolej, podzemeljske jame in nekateri baje celo lahko z bajanico najdejo obolelo mesto v telesu. Pri tem nekateri uporabljajo večnato šibo iz tega ali onega lesa, zopet drugi ravno palice, medtem ko imajo nekateri nihalo s kovin-kim utežem. Vsi seveda trdijo, da dosegajo lepše uspehe kakor drugi.

Bajaničarstvo se je zlasti razmahnilo po svetovni vojni, ko se je začel v nekaterih deželah širiti mističizem. Bajaničarje za iskanje vode so začeli uporabljati celo resni ljudje in vabijo jih rudarske družbe, urprave kopališč, pa celo državni uradi. Bajaničarji so v resnici pogosto našli vodo, a njihove sloves se je razširil predvsem po zaslugi časopisja. Časopisi je vselej rado razbohna takšne uspehe, medtem ko o neuspehih molči. Univerzitetni profesor in geolog Dr. von Bulow trdi, da je iskanje vode z bajanico nezanesljivo in brez pomena. Zato je tudi zdaj v Nemčiji na področju gospodarskega ministrstva prepovedano.

Geologi in bajaničarji so si seveda vedno najhujši nasprotniki. Če bi si geolog poiskal bajaničarja za sodelavca, bi to bilo podobno, kakor če bi se bolnik hkrati obrnil na mazača in zdravnika. Von Bulow navaja, da so v Nemčiji večika ozemlja, kjer je povsod talna voda. Uspehi, ki jih bajaničarji dosegajo v takih krajih, prav za prav niso nobeni uspehi, ker bi tam vodo našel vsak brez bajanice. Drugače je z iskanjem vode v krajih, kjer so le tako zvane vodne žile, toda

tudi tam je lahko po naključju nakičeti na vodo. Če so vožlo našli brez bajanice v 50 odst. primerov, bi lahko govorili o uspehih bajaničarjev le, če bi našli z bajanico vodo v vseh primerih, ali vsaj v 80 odst. primerov. Toda po ugotovitvah geologov, uspehi bajaničarjev ne dosegajo niti 60 odst.

Kar se tiče iskanja rud s pomočjo bajanice, ni znano niti za en primer, da bi bila ruda odkrita s kakršnokoli čarodajno šibo ali pripravo v rokah bajaničarja. Tako, kakor bajaničarji iščejo vodo z bajanico, jo znajo najti izkušeni studenčarji brez vsake bajanice. Treba je le poznati značaj tal in ni nobena umetnost najti vodo. Če se dandanes dogaja, da studenčar hodi okrog, kjer hoče najti vodo, z bajanico si je to treba razlagati s tem, da njegovi delodajci bolj zaupajo v bajanico, kakor v izkušnost studenčarjev.

Dr. von Bulow tudi pojasnjuje, zakaj se bajanica v rokah bajaničarjev na raznih krajih pramika. To ni nobena skrivnost, kajti čarodajna šiba ne premakne, čim popusti pritisk bajaničarjevih pistov, ali napetih misli v roki ob samih misli, da tam mora biti vodo. Na bajaničarja lahko učinkuje tudi sugestija njegovih spremljevalcev, vplivajo pa tudi lahko spremembe električnega polja, radioaktivno žarenje tal, toda odločilna je vedno želja. Kjer si kdo vodo želi, tam nje je bajanica pokaže. Wunschehrute ist Wunschrute. Znanstveni poskusi z bajanico so pokazali, da je bajanica povsem nezanesljiva. Zanimivo pri tem je, da pri vsakem neuspehu bajaničarja ljudje iščejo vzrok v slabi bajanici ali neugodnem vremenu, ne dolže pa bajaničarja.

HČERE IMAJO RAJSI KAKOR SINOVE.

Na Kitajskem precejujejo sinove, kar se da, tako da je uroda hčera pogosto zelo žalostna. V mnogih delih Vzhodne Afrike pa si domačini nasprotno želijo prav mnogo ženskih otrok. Vzrok za to je pa popolnoma gospodarske narave. Dekleta so namreč pogosto največja glavica, s katero razpolaga zamorski oče. Ko pri-

čakuje novega otroka, sklene včasih že pred njegovim rojstvom z družino svojega bodočega zeta kupno pogodbo za pri-nter, da se bo rodila hči. Zetova rodbina izroči očetu čisto že kmalu po rojstvu bodočega snaha tele kot naplailo, najpogosteje pa vsekako potem, ko izpolni deklica drugo leto. Ker plačujoče obroke v nadaljnjih letih običajno z največjo točnostjo, je umljivo, da je v vsaki hči za zamorskega očeta vir znatnega dohodka in da pazi zato nanjo skrbneje nego za sinove. Če deklet umre, preden se poroči, mora nje oče namreč vsa naplaila vrniti in to mu povzroči lahko hude gospodarske težave.

Posledica teh navadnih običajev je ta, da je umrljivost dečkov dosti večja nego deklet. Če želi deklet, pride zamorec po bohla zdravnika, ki se ga drugače izogiba, a če mu zbolis sin, se običajno za zdravnika niti ne zmeni. Iz tega seveda ne smemo sklepati, da bi bili moški potomeci brezpomembni. Sin je nasprotno edini, ki lahko izvši potrebne daritve svojim prednikom in s tem tudi svojemu očetu. Kar pa je med zamoreci razširjeno mnogoženstvo in imajo tako vedno nekoliko-ince, je oče glede teh stvari brez skbi. Hčere pa mu večajobogastvo.

UBIJANJE KITOV Z ELEKTRIKO.

Lovna kite, ki se je razvil iz starega načina lova, po katerem se ribiči lovijo kite s harpunami, se je v zadnjih 20. letih zelo moderniziral. Nič več ne tvegajo ribiči v majhnih čolnih boja z veliko živaljo, ampak imajo zato velike parnike, s katerih izstrelijo moderno harpuno, privezano na dolgo vrv. Harpuna se zaadi v telo kita, pri čemer eksplodira njen prednji konec, ki je napolnjen z razstrelivom in razmesari žival.

Boj z modernim orožjem traja še vedno po nekaj ur, pri čemer je treba kita do sedemkrat zadeti in pomeni nečloveško mučenje živali. Pa tudi kljub temu se zgodi, da kit uide preganjanec, in čeprav pozneje pogine, ga lovec ne najdejo več.

Mesto lova s harpunami, ki eksplodirajo, so uvedli v novejšem času ubijanje kitov s elektriko. Pri takem lovu zadošča enkratni strel s harpuno, ki je pripeta na vrv, ki ima v sredi električni kabel zvezan s tokom, ki ga proizvaja poseben generator na ladji. Tok teče od mesta, kjer se je harpuna zasadila skozi telo in prehaja skozi jezik v morsko vodo in od tod nazaj na ladjo, ki je na primer-nem mestu obložena s svinčeni-nji ploščami. Čez katere se prevaja tok iz morske vode nazaj h generatorju. Koža živali dehuje kot izolator, kakor so ugotovili poskusi.

Tok, ki ga uporabljajo, ima napetost komaj 220 voltov, kar pa popolnoma zadošča, tudi za primer, da lovec ne zadenejo v polno, ampak da obliči strel v debeli plasti masti. Največ upora pri prehodu elektrike predstavlja mesto, kjer je žival zadeta, na prehodu od izstrelka na meso. Jakost toka znaša od 50 do 60 Amp. Jakost je odvisna predvsem od tega, kje je žival zadeta, medtem ko razdalja od živali do ladje ne vpliva veliko.

Za lov sam je velikega pomena, da se drži žival površine. Kit ostane na površju verjetno zaradi tega, ker se vpliv elektrike poveča, čim se kit potopi in pride v dotik z vodo večja ploskev živali. Pri lovu s harpunami, ki eksplodirajo v trupu kita, pa išče kit skoraj vedno čim večjo globino, da bi se odtegnil zasledovalcem. Ubijanje z elektriko ima še to posebno prednost, da se telo živali v smrtnih kričih ne stisne kakor pri prejšnjem načinu.

The Modern Encyclopedia

KNJIGA VSEBUJE:
22,000 RAZLAG in 1200 SLIK
Najnovejša svetovna ENCYKLOPEDIA, v kateri more vsakdo kakoršnekoli poklica najti razlago vsake besede spadajoče v njegovo stroko.
KNJIGA VSEBUJE 1334 STRANI in JE OKUSNO V PLATNO VEZANA — SKORO NEVELJETNO JE, DA JE MOGOČE TAKO NAJPOPOLNEJŠO KNJIGO DOBITI ZA TAKO ZMERNO CENO.
CENA SAMO \$2
(Poština plačana.)

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO

216 West 18th Street,

New York, N.Y.

DOBIL JE VSELEJ, KADAR JE STAVIL.

V Bayonne, na Francoskem je umrl v starosti 90 let veleposestnik Charles Corot. V Monte Carlo je bil znana osebnost, vse ga je poznalo pod imenom "srečnega igralca." Bilo je l. 1881, ko je Corot prvič prišel v mesto hazardne igre. Takrat je imel približno pol milijona frankov in namen, da si to vsoto ob igralni mizi podvoji. Od nekoga je zvedel za "n-pogrešljiv sistem", in je po tem tudi igral. Posledica je bila, da je v 6 meseceh zaigral ves svoj denar. Leto dni ga ni bilo v igralnico, potem se je pojavil na novo. Podedoval je bil sto tisoč frankov in s temi je hotel priigrati izgubljeno vsoto.

Najprvo je izgubil 600 tisoč frankov, potem pa se je stvar obrnila. Corot je bil prvi in edini igralec, ki je doživel seri-

jo osenket setih zaporednih zmag. Ko se je končala, je imel svojih 600 tisoč frankov nazaj in poleg njih še 30 tisoč frankov. Oddlej je sešel dan za dnevom ob igralni mizi in se je dovoljeval najbolj neverjetne stvari. Nekoč je štirikrat zaporedoma stavil na številko 26 in štirikrat zaporedoma je dobil. Njegova sreča je veljala igralnico celo imetje.

Mož je dobival kolikokrat je stavil. Nenadno je prenehal igrati, vsaj tako vneto kakor prej. Le od časa do časa je prišel v igralnico in igral kakikoli. Ljudje so opazili, da ni kolikoli. Ljudje so opazili, da ni v teku iste igre nikoli "menjeval." Igral je bodisi neprestano na rdečo ali pa na črno in v tem je doživel tical njegov sistem. Vendar pa ni povedal, kako je prišel do tega, da je igral vedno na tisto številko in barvo, ki sta vedno tudi zadela.

PEVSKIM ZBOROM

POSEBNO PRIPOROČAMO NASLEDNJE MUZIKALJE.

Emil Adamič—16 JUGOSLOVANSKIH NARODNIH PESMI za moški zbor 50
SEST NARODNIH PESMI za moški zbor 50
SEST NARODNIH PESMI za mešani zbor 50
Zorko Prelovec—15 SAMOSPEVOV za glas s klavirjem 1.25
SEST PESMI ZA GLAS IN KLAVIR 1.00
ALBUM SLOVENSKEH NARODNIH PESMI za glas in klavir 1.00

Frane Venturini—SEST MEŠANIH IN MUŠKIH ZBOROV 65

Čerdo Juvanec—12 MLADIH LET, moški zbori 60

Peter Jerbe—OSEM ZBOROV (moški in mešani) 50

Moški zbori

OSKAR DEV:
Barčica: Oj, moj šolci je šov; Kam mi, fantje, drev v vas pojdemo 20

OSKAR DEV:
Srečno, uboca moja; Ko ptičica na tuje gre; Šolci: Moj očka ma konjčka dva; Dobiv sem pl-semce; Slovo; Je vplnila luč 40

EMIL ADAMIČ:
Modra devojka (belokranjska) 20
Vao noč pri potoci 20
Jurjeva 20
Hodi Mica domo; Kaj drugega hočem; Zdravica 20

ASILIJ MIRK in A. GROBING:
Vetrč; Po gradini 30

FERDO JUVANEC:
Zjutraj 3
Slovanska 2

PETER JERBE: Pella roča; VASILIJ MIRK: Podoknica 20

ZORKO PRELOVEC:
Ko so fantje proti vasi šli 20
Le enkrat se 20
Slava delu 20

HR. VOLARIČ: Bolmarin; JOS. PAVČIČ: Potrkas ples 30

NOTE ZA KLAVIR ALI HARMONIKO

1. SLOVENIAN DANCE VANDA POLKA 30
2. PO JEZERU KOLO 35
3. BARČICA MLADI KAPETANE 35
4. OHIO VALLEY SYLVIA POLKA 35
5. TAM NA VRTNI GREDI MARIBOR WALTZ 36
6. SPAVAJ MILKA MOJA ORPHAN WALTZ 35
7. DEKLE NA VRTU OJ, MARIČKA, PEGLAJ 35
8. ŽIDANA MARELA (polka) VESELI BRATCI (mazurka) 35

SPAVAJ MILKA MOJA ORPHAN WALTZ 35

DEKLE NA VRTU OJ, MARIČKA, PEGLAJ 35

ŽIDANA MARELA (polka) VESELI BRATCI (mazurka) 35

IZ STARE ZALOGE pa imamo še naslednje pesmi, katerim smo znižali cene:

Ameriška slovenska tira, (Holmar) 50

Orovske himne (Vodopivec) 50

Slovenski akordi, 22 mešanih in moških zborov (Karl Adamič) 75

Trije mešani zbori (Glasbena Matice) 30

V pepelnici noči, kaniata za solo, zbor in orkester, (Satner) 50

Mladini, pesmi za mladino s klavirjem (E. Adamič) 60

Dve pesmi, (Prelovec) za moški zbor in solo 20

Naši himni, dvoglasno 20

Gorski odmevi, (Lahmar), II. zvezek, moški zbori 30

ZA TAMBURICE:

NA GORENJSKEM JE FLETNO, podpouri slovenskih narodnih pesmi za tamburice, zložil Marko Bajak 75

Slovenske narodne pesmi za tamburistični zbor (Bajak) 75

Bom šel na planince, (Bajak), podpuri 50

ZA CITELE:
Poduk za citre, — 4 zvezki — (Košćak) 2.00

ZA KLAVIR:
Buri prideja, — Korščina — 20

PESMARICA GLASBENE MATICE 103 moški zbori, uredil A. Čerin \$1.50

Slovenske narodne pesmi, Janko Zirovnik
I. zvezek, 123 pesmi za moški in mešani zbor, Emil Adamič 1.25
II. zvezek, 77 pesmi za moški in mešani zbor 1.25

100 narodnih pesmi za moški in mešani zbor, Emil Adamič 1.00
FANTJE NA VASI, 18 narodnih za moški zbor, Ciril Pregelj 50

Naročilo pošljite na:

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N.Y.